

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Ja, for at fortsætte det i det spor, som fru Charlotte Antonsen kørte i, så må man jo sige, at det egentlig er lidt af en tilståelsessag, at Dansk Folkeparti faktisk ikke rigtig har sat sig ind i artikel 7 før den her behandling og end ikke har gjort sig den umage at henvende sig til Østrig, som man jo så bravt forsvarede igennem mange, mange måneder, hvor tv-kameraerne nu også var tændt. Da var det sandelig væsentligt, at denne her sag den blev taget alvorligt, at der blev gjort noget ved den. Og nu, hvor man rent faktisk har fundet en europæisk løsning på den, ja, så kan den lige pludselig ikke bruges af Dansk Folkeparti.

Det hænger jo ganske enkelt ikke sammen, men jeg forventer ikke, at hr. Kristian Thulesen Dahl i løbet af aftenens debat får taget kontakt til de østrigske myndigheder og får en klarhed over, hvordan artikel 7 rent faktisk skal forstås.

Jeg vil så spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om jeg hørte hr. Kristian Thulesen Dahl rigtigt, at det, det egentlig drejer sig om, når vi taler strukturfonde, er, at hr. Kristian Thulesen Dahl mener, at dele af fondene er overflødige. Det er vi sådan set enige med Dansk Folkeparti i. Og måden, Dansk Folkeparti vil have fjernet fondene på, er ved at bevare enstemmighed.

Jeg kan godt garantere, at det ikke bliver nemmere at fjerne et privilegium, hvis man har enstemmighed, end hvis man har kvalificeret flertal, men jeg forventer sådan set ikke, at hr. Kristian Thulesen Dahl uddyber sit synspunkt på det her område.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Claus Larsen-Jensen, som taler om det her med stemmevægtene i forhold til befolkningsgrundlaget. Det er jo fuldstændig rigtigt, at hvis man har udgangspunktet, at stemmevægtene tager udgangspunkt i befolkningsgrundlaget, så vil der være tale om med hr. Claus Larsen-Jensens udtryk, at man afbalancerer stemmevægtene i forhold til befolkningsgrundlaget. Det er jo rigtig nok.

Men det er jo ikke vores udgangspunkt i Dansk Folkeparti. Vi mener jo ikke, at vi skal gå ud fra at sige: Hvor stor er befolkningen i Tyskland? Så skal de have stemmevægt efter det, og i Danmark er vi så godt 5 mio., så skal vi have stemmevægt efter det. Vi har jo regnet det for givet, når man sagde, at det skulle være selvstæn-

dige, suveræne nationer, der samarbejdede om nogle afgrænsede områder osv. osv. osv., men det er det, der bliver stadig sværere at få øje på. Det er det, man stadig påstår, at det her samarbejde er, og vi kan bare konstatere, at det er det i mindre og mindre grad, også med de ændringer, der foregår med hensyn til stemmevægtene.

Og når jeg lige er inde på det, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at det jo er fuldstændig rigtigt, at når man udvider EU, så ændrer man også på stemmevægtene og tager diskussionen om det. Det har man også gjort tidligere. Og det er det så, vi har sagt, at hvis man skal have en udvidelse med så mange lande, og man vil have, det skal være en vellykket udvidelse og en udvidelse, vi skal kunne støtte, jamen så kræver det også, at man er villig til at slanke EU og ikke både vil udvide EU i dybden og bredden på samme tid. Det har jeg jo sagt igennem et år nu, hvor vi har diskuteret denne her Nicetraktat, så det kan vel ikke være overraskende at få at vide.

Så vil jeg i forhold til artikel 7 sige til hr. Claus Larsen-Jensen, som nævner, at der jo er en masse krav, der skal være opfyldt, så derfor vil det være svært – det er også lidt til fru Charlotte Antonsen: Jamen sagen er, at jeg har gjort mig den ulejlighed at spørge udenrigsministeren, om det er således, at det vil være forbudt for landene fremover at lave en sanktion a la Østrigsagen, hvor man jo pointerede, at man handlede uden for Traktaten, og jeg har ikke kunnet få noget klart svar om det. Tværtimod har jeg fået et svar, der giver meget stærk anledning til at tro, at det naturligvis stadig væk er national kompetence at vurdere, om man vil lave sanktioner, som man gjorde over for Østrig, og selv om landene så hedder EU-landene, kan de også gøre det, suppleret måske af Norge og USA og hvem, der ellers var med i Østrigsanktionerne.

Det er det svar jeg har fået. Og det, der gør mig urolig er, at man laver det her sæt vedtægter. Men man kan sagtens lave Østrigsanktionen om igen, hvis man vil det. Så siger man bare, at man handler uden for Traktaten, akkurat ligesom også Venstre og De Konservative sagde, man gjorde det med Østrigsanktionerne.

Så vil jeg sige til fru Lene Espersen, at vi henvender os ikke til Østrig for at få afklaret vores holdning. Vi tager selvstændigt stilling til de her sager. Det kan godt være, at De Konservative har en eller anden regel om, at man spørger nogle bestemte lande om nogle bestemte ting. Vi tager stilling til det her synspunkt, og jeg har gjort rede for, hvad Dansk Folkepartis holdning er, og